

Arrest

nr. 227 083 van 4 oktober 2019
in de zaak RvV X

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Gerrit KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2019 heeft ingediend (bij verzoekschrift neergelegd ter griffie) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 25 september 2019 houdende teruggrijving en intrekking van het visum, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 september 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2019 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Congolese (DRC) nationaliteit te zijn, dient op 27 juni 2016 bij de Ambassade van België te Kinshasa voor de eerste maal een aanvraag in voor een visum kort verblijf.

Op 20 juli 2016 wordt dit visum geweigerd.

Op 17 juli 2017 dient verzoekster een tweede visumaanvraag kort verblijf in.

Op 31 augustus 2017 wordt dit visum geweigerd.

Op 25 september 2019 komt verzoekster toe in de luchthaven van Zaventem. Zij is in het bezit van een visum type C afgegeven door de Belgische vertegenwoordiging in Kinshasa.

Op 25 september 2019 wordt verzoekster gehoord door de Federale Politie te Zaventem.

Op 25 september 2019 wordt de beslissing tot terugdrijving genomen. Dit is de eerste bestreden beslissing:

"(...)

Op 25/09/2019 om 11.35 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, werd door ondergetekende [...],

de heer/mevrouw:

naam M.M.. voornaam T.

geboren op (...) 1980 te K. geslacht (m/v) vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep)

houder van het document nationaal paspoort van Congo nummer (...)

afgegeven te Minaffet op : 31.05.2016

houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door de Belgische vertegenwoordiging in Kinshasa geldig van 24.09.2019 tot 23.10.2019 voor een duur van 14 dagen,

afkomstig uit Kinshasa met SN359 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) (...)

(B) (...)

(C) (...)

(D) (...)

X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor toerisme naar België te komen. Ze legt een toeristische planning voor en een hotelreservatie in het "Brussels Flats" te Brussel (België) voor 13 nachten. Echter bij contact name van de Federale Politie met het hotel blijkt er maar een reservatie voor 1 nacht te bestaan. Betrokkene kan niet aantonen waar zij de resterende periode zal logeren. Ze verklaart dat een reisagentschap haar hotelreservatie en planning heeft gemaakt. Met betrekking tot haar voorgenomen toeristisch verblijf kan betrokkene enkel melden dat ze musea en een "monument met bollen" (dixit betrokkene) zal bezoeken. Ze kent de inhoud van de toeristische planning niet en kent geen trekpleisters of bezienswaardigheden in België."

(...)."

Op 25 september 2019 wordt ook een beslissing genomen tot intrekking van het visum. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/57 § 1, derde lid van de vreemdelingenwet werd de vordering tegen de verwijderingsmaatregel ingesteld binnen de tien dagen.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1. Er is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV. De verzoekende partij wijst er immers terecht op dat zij reeds van haar vrijheid is beroofd met het oog op de

gedwongen tenuitvoerlegging van deze beslissing binnen een korte termijn en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De verwerende partij betwist het hoogdringende karakter van de vordering niet.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3. In een enig middel voert verzoekster het volgende aan:

*“- schending artikel 3, eerste lid 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
Enig middel - schending van de artikelen 3 en 62 van de Vreemdelingenwet;
Doordat verwerende partij ten onrechte stelt dat verzoekster niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven;
Dat de bestreden beslissing louter is gebaseerd op artikel 3, eerste lid 3° van de Vreemdelingenwet;
Terwijl dat verzoekster wel degelijk blijkt heeft gegeven van haar intenties om hier als toeristische te verblijven in een hotel waarvoor de ze reservatie had gemaakt;
Uit de bevraging van verzoekster door de grenspolitie blijkt duidelijk dat verzoekster toch wel op de hoogte was van bepaalde monumenten in Brussel;
Dat ze zelfs een toeristische planning mee had en niets uit het relaas van verzoekster bij de grensdouane wijst erop dat verzoeker niet de intentie had musea en andere bezienswaardigheden te gaan bezoeken in Brussel;
Dat niet betwist wordt dat verzoekster bij aankomst over voldoende middelen beschikte volgens artikel 3 van de Vreemdelingenwet om haar verblijf in België te kunnen bekostigen;”*

3.3.1. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 3 en 62 van de vreemdelingenwet.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven: verzoekster verklaart voor toerisme naar België te komen maar ze kan niet aantonen waar zij na haar reservatie voor één nacht zal logeren, ze kent geen trekpleisters of bezienswaardigheden in België. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 3 van de vreemdelingenwet. Artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° (...);

2° (...);

*3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;
(...).”*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij toepassing gemaakt heeft van dit artikel om volgende redenen:

“X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor toerisme naar België te komen. Ze legt een toeristische planning voor en een hotelreservatie in het “Brussels Flats” te Brussel (België) voor 13 nachten. Echter bij contact name van de Federale Politie met het hotel blijkt er maar een reservatie voor 1 nacht te bestaan. Betrokkene kan niet aantonen waar zij de resterende periode zal logeren. Ze verklaart dat een reisagentschap haar hotelreservatie en planning heeft gemaakt. Met betrekking tot haar voorgenomen toeristisch verblijf kan betrokkene enkel melden dat ze musea en een “monument met bollen” (dixit betrokkene) zal bezoeken. Ze kent de inhoud van de toeristische planning niet en kent geen trekpleisters of bezienswaardigheden in België.”

3.3.2. Verzoekster voert aan dat zij wel degelijk blijf heeft gegeven van haar toeristische intenties door de hotelreservatie, door het feit dat uit haar verklaringen blijkt dat ze toch wel op de hoogte was van bepaalde monumenten in Brussel, dat ze een toeristische planning mee had, dat niets uit haar relaas bij de grenspolitie erop wijst dat ze niet de intentie had om musea en bezienswaardigheden te gaan bezoeken in Brussel. Verzoekster wijst erop dat niet wordt betwist dat ze over voldoende middelen beschikt om haar verblijf in België te bekostigen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster het volgende heeft verklaard op 25 september 2019:

“6. Interpellatie passagiers(s)

(...)

Uit haar verklaring begrijpen wij het volgende:

- Betrokkene komt voor het eerst naar de Schengenzone en reist alleen.

- Ze is werkloos; haar echtgenoot staat voor haar garant, verklaart ze. Deze werkt als ingenieur voor het Rode kruis en bevindt zich in Nigeria.

- Ze komt naar eigen zeggen voor toeristische doeleinden naar België en verwijst hiervoor naar een toeristisch plan dat haar werd afgeleverd door het reisagentschap. Ze kan enkel vermelden dat ze het ‘monument van de bollen’ komt bezoeken en wil ook musea bezoeken, meer bepaald die over ‘de geschiedenis van ons land’.

Eens ze hier is, zal ze naar eigen zeggen wel zien wat ze allemaal kan bezoeken.

- Ze heeft 500 EUR en 155 USD cash geld bij zich alsook 1 Master Card, geldig tot 11/2021 waarmee ze naar eigen zeggen dagelijks tot 1500 USD kan afhalen. Ze blijft in het bezit van haar bestaansmiddelen.

- De hotelreservatie die ze voorlegt, werd volgens haar eveneens door het reisagentschap gemaakt.

- Betrokkene heeft 2 stukken ingecheckte bagage van elk 24 kg.

7. Vaststellingen en info:

- Betrokkene heeft haar hotelbooking en toeristisch plan laten regelen door een reisagentschap.

-Bijgevolg heeft betrokkene geen idee van welke toeristische bezienswaardigheden er in België allemaal te zien zijn, met uitzondering van het ‘monument met de bollen’.

- Na telefonisch contact met het hotel wordt er ons meegedeeld dat er wel degelijk een reservatie bestaat, doch niet voor 13 nachten zoals op de documenten van de passagier staan, maar slechts voor 1 nacht. Deze ene nacht is wel betaald (74 EUR).

- Tijdens haar oponthoud in onze wachtzaal krijgen wij telefoon van een persoon die ons verklaart de papa van betrokkene te zijn en op haar te wachten.”

Inzake de hotelreservatie betwist verzoekster niet dat deze maar voor één nacht was en niet voor 13 nachten. Verzoekster betwist evenmin dat zij niet kon zeggen waar zij de resterende periode zal logeren.

Inzake de monumenten betwist verzoekster niet dat ze er slechts één kon noemen en dat ze voor het overige slechts vermeldde dat ze musea zou bezoeken maar geen kennis had van de inhoud van de toeristische planning of van andere bezienswaardigheden in België.

Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat het op een foutieve feitenvinding steunt of kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om te twijfelen aan het toeristisch doel van haar voorgenomen verblijf en te concluderen dat ze niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. De loutere omstandigheid dat verzoekster wel in het bezit is van middelen om haar verblijf te bekostigen, doet hieraan geen afbreuk.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet wordt *prima facie* niet aangetoond.

Verzoekster voert geen afzonderlijk middel aan tegen de beslissing tot intrekking van het visum, dat een identieke motivering bevat.

Het middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan. Dit volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoekster voert in dit verband aan dat zij vrij had genomen van haar werk en dat zij haar arbeidsrechtelijk recht op vakantie verliest.

Er wordt op gewezen dat verzoekster aan de grenspolitie heeft verklaard dat ze werkloos is, zodat deze uiteenzetting van het nadeel die steunt op het verliezen van verlof op arbeidsrechtelijk vlak weinig ernstig is en alleszins niet kan beschouwd worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet voldaan.

3.5. Er is niet voldaan aan de tweede en de derde cumulatieve voorwaarde. Dit volstaat om de vordering te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend negentien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Dhr. T. VALGAERTS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. DE SMET